

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaft BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV, Argosoil Belgium NV

Atbildētāja: Belgische Staat

Piedaloties: Belgian Bioethanol Association VZW, Belgian Biodiesel Board VZW

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Grondwettelijk Hof* — LES 4. panta 3. punkta, LESD 26. panta 2. punkta, 28., 34., 35. un 36. panta, Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīvas 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK (OV L 350, 58. lpp.), 3., 4. un 5. panta un Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV L 204, 37. lpp.), 8. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko naftas sabiedrībām, kuras nodod patēriņam dīzeļdegvielu, ir noteikts pienākums tajā pašā gadā nodot patēriņam zināmu daudzumu bioetanola tīrā vai bio-ETBE formā un taukskābes metilesterus (FAME)

Rezolutīvā daļa:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīvas 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/30/EK, 3.–5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, ar kuru atbilstoši dalībvalstīm Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. maija Direktīvā 2003/30/EK par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK, kā arī Direktīvā 2009/30 noteiktajam mērķim veicināt biodegvielas izmantošanu transporta nozarē naftas sabiedrībām, kuras laiž tirgū benzīnu un/vai dīzeļdegvielu, ir uzlikts pienākums tā pašā kalendārā gada laikā laist tirgū arī noteiktu daudzumu biodegvielas, piejaucot to minētajiem produktiem, ja šis daudzums tiek aprēķināts procentuāli no šo sabiedrību gada laikā pārdoto minēto produktu kopējā daudzuma un ja šī procentuālā daļa atbilst Direktīvā 98/70, kas grozīta ar Direktīvu 2009/30, noteiktajām maksimālajām robežvērtībām;

2) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību

tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK, 8. pants, skatot to kopsakarā ar minētās direktīvas 10. panta 1. punkta pēdējo ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nav uzlikts pienākums paziņot tādu valsts tiesiskā regulējuma projektu, saskaņā ar kuru naftas sabiedrībām, kuras laiž tirgū benzīnu un/vai dīzeļdegvielu, tā pašā kalendārā gada laikā ir jālaiž tirgū arī noteikta procentuālā daļa biodegvielas, ja, šis projekts — pēc tam, kad tas tika paziņots atbilstoši minētā 8. panta 1. punkta pirmajai daļai — ticis grozīts, lai ņemtu vērā Komisijas apsvērumus attiecībā uz to, un šādi grozītais projekts arī pēc tam ticis paziņots Komisijai.

(¹) OV C 113, 9.4.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 31. janvāra spriedums (*High Court of Ireland* (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *H.I.D., B.A./Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Īrija, Attorney General*

(Lieta C-175/11) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Kopēja Eiropas patvēruma sistēma* — Trešās valsts pilsoņa pieteikums, lai iegūtu bēgļa statusu — Direktīva 2005/85/EK — 23. pants — Iespēja piemērot prioritāro patvēruma pieteikumu izskatīšanas procedūru — Valsts procedūra, kurā, pārbaudot pieteikumus, ko iesniegušas personas, kuras ietilpst atsevišķā, pamatojoties uz pilsonības vai izcelsmes valsts kritēriju noteiktā, kategorijā, tiek piemērota prioritāra procedūra — Tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā — Minētās direktīvas 39. pants — Jēdziens “tiesa” šī panta nozīmē)

(2013/C 86/04)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: H.I.D. un B.A.

Atbildētāji: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Īrija un Attorney General

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *High Court of Ireland* — Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīvas 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu (OV L 326, 13. lpp.), 23. un 39. panta interpretācija — Trešās valsts pilsoņa lūgums piešķirt viņam bēgļa statusu — Valsts procedūras, kas paredz saīsinātās vai paātrinātās procedūras piemērošanu, lai

izskatītu patvēruma pieteikumus, ko iesniegušas personas, kuras pieder konkrētai kategorijai, kas ir noteikta, pamatojoties uz pilsonību vai izcelsmes valsti, atbilstība Savienības tiesībām — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību — Jēdziens “tiesa vai tribunāls” LESD 267. panta nozīmē

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīvas 2005/85/EK par minimālām standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūram, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu, 23. panta 3. un 4. punkts ir interpretējami tādējādi, ka tie neliedz dalībvalstij īstenot prioritāro vai paātrināto procedūru, lai, ievērojot šīs pašas direktīvas II nodaļā paredzētos pamatprincipus un garantijas, izvērtētu atsevišķas patvēruma pieteikumu kategorijas, kas ir noteiktas, pamatojoties uz patvēruma meklētāja pilsonības vai izcelsmes valsts kritēriju;
- 2) Direktīvas 2005/85 39. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un kurā patvēruma meklētājam ir ļauts vai nu iesniegt prasību par atbildīgās iestādes lēmumu tādā tiesā kā Refugee Appeals Tribunal (Īrija) un iesniegt apelācijas sūdzību par pēdējās minētās nolēmumu tādā augstākas instances tiesā kā High Court (Īrija), vai arī apstrīdēt šīs pašas iestādes nolēmuma spēkā esamību High Court, par kuras spriedumiem var iesniegt apelācijas sūdzību Supreme Court (Īrija).

(¹) OV C 204, 9.7.2011.

Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 31. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-301/11) (¹)

(Nodokļu tiesību akti — Nodokļu maksāšanas vietas maiņa — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — LESD 49. pants — Nerealizētā kapitāla vērtības pieauguma aplikšana ar nodokli — Nekavējošas pārcelšanās nodoklis)

(2013/C 86/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un W. Roels)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. Wissels, J. Langer un M. de Ree)

Lietas dalībnieki, kas iestājušies lietā, lai atbalstītu atbildētājas prasījumus: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — T. Henze un K. Petersen), Spānijas Karaliste (pārstāvis — A. Rubio González), Portugāles Republika (pārstāvis — L. Inez Fernandes)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — LESD 49. panta interpretācija — Nodoklis uzņēmumiem, kas pārceļ savu nodokļu rezidenci no Nīderlandes uz citu valsti — Uzņēmuma nerealizētās kapitāla vērtības aplikšana ar nodokli uzņēmuma atrašanās vietas maiņas, pastāvīgā uzņēmuma pārcelšanas vai aktīvu pārcelšanas uz citu dalībvalsti gadījumā

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieņemot un atstājot spēkā valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts aplikēt ar nodokli nerealizēto kapitāla vērtību uzņēmuma vai uzņēmuma juridiskās adreses, vai sabiedrības faktiskas pārcelšanas uz citu dalībvalsti gadījumā, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Nīderlandes Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Vācijas Federatīvā Republika, Spānijas Karaliste un Portugāles Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 252, 27.8.2011.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 31. janvāra spriedums (Komisija za zashtita ot diskriminatsia (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Valeri Hariev Belov/CHEZ Elektro Balgaria AD u.c.

(Lieta C-394/11) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Jēdziens “valsts tiesa” — Tiesas kompetences neesamība)

(2013/C 86/06)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Komisija za zashtita ot diskriminatsia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Valeri Hariev Belov

Atbildētāji: CHEZ Elektro Balgaria AD, Lidia Georgieva Dimitrova, Roselina Dimitrova Kostova, Kremena Stoyanova Stoyanova, CHEZ Razpredelenie Balgaria AD, Ivan Kovarzhchik, Atanas Antonov Dandarov, Irzhi Postolka, Vladimir Marek, Darzhavna Komisija po energiyno i vodno regulirane